

U.S. Als je de twee bijgesloten artikeltjes leest valt vol van uitspreken het volgende op: In de vorige eeuw werd de burger geschooled door de "grofheid en wreedheid" in een boek als Wuthering Heights. Heilighits voor ons is dat tam, vergeleken met de grofheid van "luistenaars die wet van poep vonden" Mike Kelley - Gilbert & George.

Betekent dat een langzaam voortschrijdende verval-
ling en verproving, een negatieve beweging die leidt tot ver-
val? Of zijn de negatieve krachten ^{en} moedrakelijken im-
puls voor een positieve reactie? Worden we ongewoond
of tolerant? Alleenmaal vaperen voor de volgende keer.

L.A. 9 November 1997

01.00 uur - donderdagsavond. Nog even
de kaarsen aan, een bodempje wijn en
onder mijn neus een bos hyacinten.
Music in the air, in de warmste wollen
trui, die ik heb aan mijn lijf.
Zo gaait ik nog even, alleen, na een
versnipperde maar toch zo goede dag,
waarin de uiteindelijk na een lange
aanloop misschien toch weer een begin
gemaakt heb aan een nieuwe serie
doeken. Mijn hoofd vol ik niet meer
hoopkens hoor ik mijn hersens zacht
onder mijn haren zingen.
Een schijnbaar onschuldige inleiding,
maar nu ik over augustinus lees, rea-
liser ik me dat ik me op dit moment
diep schuldig zou moeten voelen -
want ik ga niet ~~verstijfde~~ met alle
zintuigen "die god gevoelt heeft" / hoewel
de anthroposofen er behalve de bekende
5 nog een stuk of wat - 7 geloof ik - aan
toegevoegd hebben. Gelukkig heb ik
daar geen weet van - anders zou
het misschien nog somberder voor
me zijn... (wat betreft de denkende,
naar hogere waarden strevende, mens
toch om al voor de dood lichaam
en ziel te willen scheiden, waarbij het
lichaam en alle gewaarwordingen en
lyne manieren, die zintuiglijk worden
feregistreerd, tot afkeurenwaardige
ballast wordt geïdegradeerd, waar we
ons zo snel mogelijk van los moeten
maken.

maakke. Maar soms is dat gevoel maakke bijna volmaakt.
In zo veel we el voor eenig gevoel en we nemen. Maar
dat behoudt Stibant et ie faut continuer
de ve deuf me op vanavond - geelalade
aanvanden de N.

Zou het zo zijn dat mensen bang zijn
van de emoties, die de zintuiglijke
belevens ~~kan~~^{kunnen} oproepen. Bang voor de
gedachten, die gevolg van emoties
zijn. Bang om de greep op de zelfbeheer-
sing en de ratio te verliezen - Bang
om gewoon mens te zijn, kwetsbaar
en feelbaar?

Stel dat er een god bestaat en
~~dat~~ zijn schepping, dan moeten
we toch vaststellen dat hij de mens
niet met een stelletje zintuiglijke
gevoelens heeft opgescheept. De menselijke
ziel wordt gevoed door zintuiglijke
inbreuken, door emoties, die door
het verstand in banen wordt geleid.
Zo zou het althans moeten zijn.
Maar de menselijke ratio is over
het algemeen niet zo sterk - Een religie
biedt dan uitkomst, met strenge
normen en wetten, waar alleen
stiekem aan te ontkomen is - zie Bill.
De a-religieuze mens moet zijn ver-
antwoordelijkheden zelf dragen, zijn
eigen grenzen stellen, grenzen om te
overleven, psychisch en fysiek, waarbij
we moest met het oog mogelijk vertieren,
dat we de jalhel over moeten
dragen. Kunst ontstaat uit de sublimatie
van datgene waar we ons niet aan over-
kunen (mopen) geven. Kunst is de overwin-
ning van de geest op het zintuiglijke, zonder
het zintuiglijke te ontkennen of te verdringen
kunst, door het te maken (althans een
poging daartoe) of door het te ondergaan
in mij de grootste troost voor het onvol-